

SIR ARTHUR CONAN DOYLE
SHERLOCK HOLMES
KIZIL SORUŞTURMA

ROMAN

İngilizce Aslından Çeviren: Pelin Akar

BATI KLASİKLERİ - 18

Sir Arthur Conan Doyle

Arthur Conan Doyle 22 Mayıs 1859'da, Edinburgh, İskoçya'da doğdu. 1876'dan 1881'e kadar Edinburgh Üniversitesi'nde tıp öğrenimi gördü. Öğrenimine devam ettiği sırada kısa hikâyeler yazmaya başladı. 1882'de hekimliğe başladı. İlk önemli eseri, 1887 yılında Kızıl Soruşturma isimli hikâyeydi. Bu hikâye Sherlock Holmes'un ilk kez görüldüğü hikâye olma özelliğini taşımaktadır ve karakter kısmen, üniversitedeki profesörlerinden birine benzemektedir.

1890 yılında Conan Doyle Viyana'da göz üzerine araştırmalar yaptı; 1891'de Londra'da bir muayenehane açtı. Otobiyografisinde tek bir hastanın bile kapısına gelmediğini yazacaktı. Bu onun yazarlığa daha fazla zaman ayırmasına fırsat verdi; Kasım 1891'de annesine, "Holmes'u öldürmeyi düşünüyorum... hikâye bitsin gitsin istiyorum. Aklımı daha iyi şeylerden çeliyor anne" diye yazmıştı. 1893'te, daha "önemli" eserlere (tarihi romanlarını yazmak için) öncelik vermek için dediğini de yaptı.

Son Vaka isimli hikâyede Holmes ve ezeli düşmanı Profesör Moriarty bir şaleden birlikte düşerek ölüyorlardı. Karakterin ölmesine isyan eden okurları dinleyerek Sherlock'u tekrar hayata döndürdü. Holmes toplamda 56 kısa hikâye ve 4 Conan Doyle romanında yer almaktadır.

7 Temmuz 1930'da Conan Doyle aile bahçesinde elini göğsüne bastırarak bir şekilde bulundu. Hemen sonra kalp krizinden öldü. Hampshire, İngiltere'de Minstead'deki kilise bahçesine gömüldü.

Sherlock Holmes Kanonu:

Roman

Kızıl Soruşturma

Dörtlerin İşareti

Baskervillelerin Köpeği

Korku Vadisi

Hikaye

Sherlock Holmes'un Maceraları (Cilt 1)

Sherlock Holmes'un Anıları (Cilt 2)

Sherlock Holmes'un Dönüşü (Cilt 3)

Sherlock Holmes'un Son Görevi (Cilt 4)

Sherlock Holmes'un Olay Defteri (Cilt 5)

İngilizceden Çeviren

Pelin Akar

1989 yılında Hatay'da doğdu. 2012 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi İşletme bölümünden mezun oldu. 2 yıl süreyle çok uluslu bir şirkette vergi danışmanlığı ve vergi mevzuatı çevirisi görevlerini yerine getirdi. 2014-2016 yılları arasında İstanbul Bilgi Üniversitesi İngilizce Pazarlama Yüksek lisans derslerini tamamladıktan sonra 2018 yılına kadar ulusal bir danışmanlık firmasında marka koruma danışmanlığı ve proje yöneticiliği yaptı. Evli ve bir çocuk annesidir.

Hayykitap - 783
Edebiyat - 150
Batı Klasikleri - 18

Kızıl Soruşturma

Sir Arthur Conan Doyle

Orijinal adı: *A Study in Scarlet*
İngilizce Aslından Çeviren: Pelin Akar

Hayykitap Edebiyat Yayın Yönetmeni: Caner Yaman
Hayykitap Klasikler Editörü: Hatice Handan Arıkan

Kapak Tasarımı: Ravza Kızıltuğ
Sayfa Tasarımı: Turgut Kasay
Redaksiyon: Seda Yaman

ISBN: 978-625-7685-02-3
1. Baskı: İstanbul, Ocak 2021

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay.
Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B
Güneşli - İstanbul
Sertifika No: 45464
Tel: 0212 630 64 73

Hayykitap

Zeytinoğlu Cad. Şehit Erdoğan İban Sk.
No: 36 Akatlar, Beşiktaş 34335 İstanbul
Tel: 0212 352 00 50 Faks: 0212 352 00 51
info@hayykitap.com
www.hayykitap.com
facebook.com/hayykitap
twitter.com/hayykitap
instagram.com/hayykitap
Sertifika No: 12408

© Bu kitabın tüm hakları
Hayygrup Yayıncılık A.Ş.'ye aittir.
Yayınevimizden yazılı izin alınmadan kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

KIZIL SORUŞTURMA

ROMAN

İçindekiler

Birinci Bölüm	7
I Bay Sherlock Holmes	9
II Çıkarım Bilimi	19
III Lauriston Bahçesi Gizemi	31
IV John Rance Neler Anlatacaktı	45
V İlanımız Bir Ziyaretçi Getirir	54
VI Tobias Gregson Neler Yapabildiğini Gösterir	63
VII Karanlıktaki Işık	75
İkinci Bölüm	
<i>Azizler Ülkesi</i>	87
I Büyük Alkali Ovada	89
II Utah'ın Çiçeği	101
III John Ferrier Peygamberle Konuşur	110
IV Yaşamak için Kaçış	117
V İntikam Melekleri	128
VI Dr. John Watson'ın Anılarının Devamı	140
VII Sonuç Bölümü	154

Birinci Bölüm

(Ordu Sıhhiye Teşkilatından Doktor John H. Watson'ın hatıralarının yeniden basılması ile oluşturulmuştur.)

Bay Sherlock Holmes

1878 yılında, Londra Üniversitesi'nden Tıp Doktoru olarak mezun oldum ve ordu cerrahı olmak için verilen eğitime katılmak için Netley'e gittim. Eğitimi tamamladıktan sonra Asistan Cerrah olarak Northumberland Beşinci Piyade Tugayına atandım. O sırada alay Hindistan'daydı ve ben daha alaya katılmadan ikinci Afgan savaşı patlak verdi. Bombay'a indiğimde birliğimin geçitlerden ilerleyerek çoktan düşman ülkenin derinlerine girdiğini öğrendim. Yine de benimle aynı durumda olan pek çok subayla beraber peşlerinden gittik ve güvenle Kandahar'a ulaşmayı başardık. Oraya varınca birliğimi buldum ve yeni görevlerime başladım.

Harekât, katılanların pek çoğuna şeref ve rütbe sağladı, ama bana talihsizlik ve felaketten başka bir şey getirmedi. Tugayımdan alınıp Berkshire piyadelerine atandım ve ölümcül Maiwand muharebesinde onlarla birlikte savaştım. O savaşta bir Jezail kurşunuyla omzumdan vuruldum. Kurşun, kemiğimi parçaladı ve köprücük kemiğimin altındaki damarı sıyrıp geçti. Emir erim Murray o fedakârlık ve cesareti gösterip beni yük beygirinin sırtına atmasa ve İngiliz hatlarına sağ salim ulaşmamı sağlamasa çoktan ölüm saçan Gazilerin eline düşmüşüm.

Acıyla yıpranmış ve uzun süredir çektiğim zorluklardan zayıf düşmüş bir halde, yaralıları taşıyan büyük bir trenle Peşaver'deki merkez hastanesine gönderildim. Burada tam toparlanmaya başlamıştım, koğuşlar arasında yürüyecek ve verandada güneşlenecek kadar iyileşmişim ki Hintli sömürgelerimizin laneti olan karahummaya yakalandım. Aylarca yaşayacağımdan umudu kesmişlerdi. Kendime gelip de iyileşmeye başladığımdaysa o kadar güçsüz ve zayıf bir haldeydim ki, sağlık heyeti bir an önce İngiltere'ye gönderilmeme karar verdi. Personel gemisi Orontes ile sevk edildim ve bir ay sonra Portsmouth iskelesine vardım. Sağlığım geri döndürülemez şekilde mahvolmuştu, ama babacan devletimiz önümüzdeki dokuz ayı iyileşmeye çabalayarak geçirmem için izin vermişti.

İngiltere'de ne dostum ne de akrabam vardı, dolayısıyla kuşlar kadar özgürdüm –tabi günlük on bir şilin ve altı penilik bir gelire ne kadar özgür olunabilirse o kadar özgürdüm. Haliyle bu şartlar altında, imparatorluktaki tüm aylakların ve boş gezenlerin karşı konulamaz biçimde aktığı o muazzam fosseptik çukurunun, Londra'nın cazibesine ben de kapıldım. Bir süre Strand'de özel bir otelde kaldım. Konforsuz ve anlamsız bir hayat sürüyor ve sahip olduğum parayı olması gerekenden çok daha rahatça harcıyordum. Mali durumum o kadar korkutucu bir hal almıştı ki, ya kırsala yerleşip sade bir hayat sürmem ya da yaşam tarzımı tamamen değiştirmem gerektiğini kısa sürede fark etmiştim. İkinci seçeneği tercih etmiş ve otelden ayrılıp daha gösterişsiz ve ucuz bir ika-metgaha yerleşmeye karar vermiştim.

Bu kararı aldığım gün, Criterion Bar'da biri omzuma hafifçe dokundu. Arkamı döndüğümde karşımda, St. Bartholomew Hastanesinde benim asistanım olan genç

Stamford'ı gördüm. Yalnız bir adam için Londra'nın muazzam kalabalığında dostça bir yüz görmek gerçekten hoştu. Eski günlerde Stamford çok da yakın bir arkadaşım değildi, ama şimdi onu coşkuyla selamlamıştım ve o da beni gördüğüne sevinmiş görünüyordu. Yaşadığım sevincin coşkuluğuyla ondan benimle Holborn'da öğle yemeği yemesini istedim ve bir faytona binip yola koyulduk.

Kalabalık Londra caddelerinden tangırdayarak geçerken “Kendini ne hale getirdin böyle Watson?” diye sordu gizlemeye çalışmadığı bir merakla. “Bir çıta kadar zayıf ve bir fındık kadar esmersin.”

Yaşadığım maceraları kısaca anlatmama rağmen varış noktasına geldiğimizde ancak sonuna gelmiştim.

Talihsizliklerimi dinledikten sonra “Zavallıcık!” dedi acıyarak. “Şimdi neyle meşgulsün?”

“Kalacak bir yer arıyorum,” diye cevapladım. “Makul bir fiyata rahat bir ev bulmak mümkün mü sorusuna bir cevap bulmaya çalışıyorum.”

“Ne tuhaf,” dedi arkadaşım; “bugün bana bu cümleyi kuran ikinci kişisin.”

“Peki birinci kişi kimdi?” diye sordum.

“Hastanenin kimya laboratuvarında çalışan bir arkadaş. Bu sabah, bulduğu çok güzel ama onun için tek başına çok pahalı olan dairenin masraflarını paylaşacak birini bulamadığı için kendi kendine sızlanıyordu.”

“Vay canına!” diye bağırdım, “eğer gerçekten daireyi ve masrafları paylaşacak birini arıyorsa o kişi benim. Yalnız olmaksızın bir ortağımın olmasını tercih ederim.”

Genç Stamford, şarap kadehinin üzerinden bana oldukça tuhaf bir şekilde baktı. “Henüz Sherlock Holmes'u tanımıyorsun,” dedi; “belki de onun sürekli yanında olmasını istemezsin.”

“Niye, onda ters olan ne?”

“Oh, onda bir terslik olduğunu söylemedim. Biraz acayip fikirleri var – bilimin bazı dallarında çok coşkulu. Bildiğim kadarıyla yeterince düzgün bir adam.”

“Herhalde tıp öğrencisi?” dedim.

“Hayır – neyle ilgilendiğine dair en ufak bir fikrim yok. Sanırım anatomi konusunda oldukça bilgili ve birinci sınıf bir kimyager; ama bildiğim kadarıyla sistemli tıp dersi hiç almadı. Çalışmaları gelişigüzel ve eksantrik ama onlar sayesinde profesörlerini hayrete düşüren bir sürü garip bilgi edinmiş.”

“Neyle ilgilendiğini hiç mi sordun?” diye sordum.

“Hayır; kolay konuşturulabilen bir adam değil, gerçi canı istediğinde de oldukça konuşkan olabiliyor.”

“Onunla tanışmak isterim,” dedim. “Eğer biriyle birlikte yaşayacaksam dikkatli ve sessiz hobilere sahip biri olması lazım. Gürültü veya heyecanı kaldırabilecek kadar güçlü değilim henüz. Afganistan’da ikisine de kalan hayatımda yetecek kadar maruz kaldım. Senin bu arkadaşınla nasıl tanışabilirim?”

“Eminim laboratuvardadır,” diye cevapladı. “Ya oradan haftalarca uzak duruyor ya da sabahtan akşama kadar orada çalışıyor. İstersen yemeğimizi yedikten sonra yanına gidebiliriz.”

“Elbette,” diye cevapladım ve sonrasında konuşma farklı konulara doğru kaydı.

Holborn’dan ayrılıp hastaneye doğru yol alırken Stamford bana, ev arkadaşı olmayı düşündüğüm beyefendi hakkında birkaç ayrıntı daha anlattı.

“Onunla uyumlu bir ilişki kuramazsan beni suçlamalısın,” dedi; “Laboratuvarda arada sırada karşılaştığımız zamanlarda edindiğimden başka onun hakkında pek

bir bilgim yok. Bu ev ayarlamasını sen teklif ettin, bu yüzden beni sorumlu tutmamalısın.

“Uyum sağlayamazsak ayrılmak kolay olur,” diye cevapladım. Arkadaşıma uzunca ve dikkatlice bakarak “Bana öyle geliyor ki Stamford,” dedim, “bu işten kurtulmaya çalışmanın bir nedeni var. Bu adamın öfke sorunu mu var, yoksa başka bir şey mi? Bu konuda ikiyüzlü davranma.”

“Açıklanamayana açıklamaya çalışmak kolay değil,” diye cevapladı kahkahayla. “Holmes benim için fazla bilimsel – soğukkanlılık sınırına yaklaşıyor. Onu, bir arkadaşına en yeni bitkisel alkaloitten bir tutam verirken hayal edebiliyorum. Ama anlamalısın, bunu kötü niyetle değil sadece etkileri hakkında bir fikri olması için, bir araştırmacı heyecanıyla yapar. Hakkını vermek gerek, aynı hevesle aynısını kendisine de yapar. Kesin ve doğru bilgi edinme konusunda çok tutkulu.”

“Oldukça haklı da.”

“Evet, ama bu aşırıya kaçabiliyor. Konu otopsi odasında kadavraları bir sopayla dövmeye varınca kesinlikle tuhaf bir hal alıyor.”

“Kadavraları dövmek mi!”

“Evet, ölüm sonrası ne kadar morarma olduğunu teyit etmek için. Bunu yaptığını kendi gözlerimle gördüm.”

“Ve yine de tıp öğrencisi olmadığını mı söylüyorsun?”

“Hayır. Çalışmalarının amacının ne olduğunu Tanrı bilir. Ama işte geldik, onun hakkında kendi izlenimlerini kendin oluşturmalısın.” Konuştuğu sırada dar bir şeritten döndük ve büyük hastanenin bir kanadına açılan küçük bir yan kapıdan geçtik. Aşına topraklardaydım, kasvetli taş merdivenleri çıkıp badana duvarlı ve boz renkli kapılarıyla uzun koridorlarda yol alırken rehberliğe ihtiyacım

yoktu. Sonuna doğru düşük kemerli bir pasajla koridor-
dan ayrıldık ve kimya laboratuvarına ulaştık.

Bu, azametli bir odaydı ve içinde sayısız şişe diziliydi. Geniş ve alçak masalar etrafa yayılmıştı, üzerleri imbik-
ler, test tüpleri ve titrek mavi alevleri olan küçük Bunsen
lambalarıyla doluydu. Odada yalnızca bir öğrenci var-
dı, uzaktaki bir masaya eğilmiş, tüm dikkatini yaptığı
işe vermişti. Ayak sesimizi duyunca etrafına bakındı ve
ayağa fırlayarak keyifle haykırdı. Elinde bir test tüpüyle
bize doğru koşarken “Buldum! Buldum!” diye bağırdı
arkadaşıma. “Hemoglobinden başka hiçbir şeyle çökel-
tilemeyen bir reaktif buldum.” Altın madeni keşfetmiş
olsaydı bundan daha mutlu olmazdı.

Stamford bizi tanıştırmak, “Dr. Watson, Bay Sherlock
Holmes,” dedi.

Ondan beklemediğim bir kuvvetle elimi kavrarken,
“Nasılsınız?” diye sordu içtenlikle. “Görüyorum ki Afga-
nistan’da bulunmuşsunuz.”

“Bunu nasıl olur da bilebilirsiniz?” diye sordum hayretle.

“Boş verin,” dedi kendi kendine kıkırdarak. “Şu
anki sorumuz hemoglobinle ilgili. Kuşkusuz bu keşfimin
ne kadar önemli olduğunu siz de görüyorsunuz?”

“Kimya açısından ilginç, şüphesiz ki,” diye cevapla-
dım, “ama pratikte—”

“Neden, dostum, adli tıp alanında yıllardır yapılmış
en kullanışlı keşif bu. Bunun kan lekelerinin hatasız test
edilmesini sağlayacağını görmüyor musun? Buraya gel
hemen!” Beni hevesle kabanımın kolundan yakaladı ve
üzerinde çalıştığı masaya doğru götürdü. Uzun bir şişi
parmağına batırarak “Taze bir kanla deneyelim,” dedi ve
çıkan kanı kimyasal pipete boşalttı. “Şimdi, bu az mik-
tardaki kanı bir litre suya ekleyelim. Gördüğün üzere

1887’de yayımlanan ilk Sherlock Holmes romanı olan
Kızıl Soruşturma, edebiyatın bu türünde yeni bir sayfa
açmış, polisiye romanlarını kahramanı ile unutulmaz
kılmıştır. Bu romanda, dedektifimiz Sherlock Holmes’un
kadim dostu Dr. Watson’la da ilk kez tanışır ve ayrılmaz
ikilinin hikayesine dahil oluruz.

Londra’da işlenen kanlı bir cinayetin ve trajik bir aşk
hikayesinin kesiştiği bu ilk Sherlock Holmes romanı okur
için kusursuz bir başlangıç noktası.

hayykitap

19 TL

KDV’DEN MUAFTIR

ISBN: 978-625-7685-02-3

9 786257 685023